

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.473 van 6 november 1997
in de zaak A. 75.323/IX-119.**

In zake : Ginette VAN LOO,
wonende te GENT,
Palinghuizen 70/71

tegen :

de POST.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Ginette VAN LOO op 13 augustus 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 1 juli 1997 van de adviseur "administratieve loopbaan" waarbij zij wordt afgezet met ingang van die datum;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 november 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoekster, en van Inspecteur-jurist L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster heeft de feitelijke leiding van de "cel onbestelbare stukken" op de gewestelijke directie Oost- en West-Vlaanderen van de POST. Het is de taak van deze cel om onbestelbare zendingen te openen en, indien mogelijk, aan de afzender terug te zenden. Indien in de zendingen die niet kunnen worden teruggezonden aan afzender, geld of waardevolle voorwerpen worden gevonden, dan wordt dit in een register geboekt en het geld wordt gestort op de postchequerekening van de afdeling Navragen en Opzoeken van de operationele eenheid "Transport en Distributie" van de POST (afdeling 5.3.1.3.).

Verzoekster staat, als feitelijk dienstleider van de cel, in voor de storting van die gelden. Daarom is zij in het bezit van de sleutel van de kluis waarin dat geld wordt bewaard en kent zij de geheime code om die koffer te openen.

1.2. Op 7 februari 1997 is zij in verlof. In de late namiddag, wordt zij het slachtoffer van een ongeval bij haar thuis ten gevolge waarvan ze in eerste instantie vijf dagen ziekteverlof krijgt voorgeschreven. Gedurende enkele dagen worden de onbestelbare zendingen waarin geld of andere waardevolle voorwerpen worden aangetroffen op haar bureel gelegd in afwachting van haar terugkeer. Wanneer haar ziekteverlof met veertien dagen wordt verlengd, neemt de bureauchef op 17 februari 1997 maatregelen om die waarden veilig op te bergen. Een collega belt verzoekster op om te vernemen waar de sleutel van de kluis kan worden gevonden en welke de lettercombinatie van het slot van de kluis is. Wanneer de bureauchef in tegenwoordigheid van een collega van verzoekster die kluis opent, maakt hij van de gelegenheid gebruik om zijn maandelijkse controle te doen. Daarbij stelt hij vast dat er een verschil van 5.000 frank is tussen het geld dat zich in de kluis bevindt en wat er zich volgens de door verzoekster bijgehouden registers zou moeten in bevinden. Hij ontdekt ook dat er onjuiste inschrijvingen in de registers voorkomen.

1.3. Dientengevolge wordt er een intern onderzoek gevoerd. Bij het doorzoeken van verzoeksters bureau wordt een pak omslagen ontdekt waarin volgens de erop vermelde gegevens voor in totaal 28.446 frank aan geld had gezeten. Deze blijken gedeeltelijk (voor een bedrag van 27.346 frank) voor te komen op een door verzoekster geschreven kladnota gericht aan de "afdeling 5.3.1.3." Volgens een inschrijving in de aanwijzer zou deze nota, die een driemaandelijkse verzending is van brieven met waarden naar de "afdeling 5.3.1.3.", verstuurd zijn op 16 december 1996. Evenwel blijkt uit navraag bij de genoemde afdeling dat die brief nooit werd verzonden. Ook wordt er in een door verzoekster bijgehouden register een inschrijving gevonden van een bedrag van 27.346 frank als storting op de postchequerekening van

"afdeling 5.3.1.3." met als vermelding : "gevonden waarden in de onbestelbare stukken". Bijkomende controle wijst ook hier uit dat dit bedrag nooit werd gestort.

1.4. Op 6 maart 1997 heeft verzoekster op haar vraag een onderhoud met één van de inspecteurs die het onderzoek voert. Zij overhandigt hem spontaan een bedrag van 27.400 frank dat volgens haar het geld is dat zij op 6 februari 1997 in haar tas had gestoken om het op het einde van haar dienst te gaan storten op de postchequerekening van "afdeling 5.3.1.3.", maar dat zij vergeten is de storting te doen. Zij verklaart verder dat het geld betrekking heeft op de onbestelbare zendingen van de periode september-december 1996 en dat zij de storting daarvan en de er bijhorende stukken op 16 december 1996 had klaargemaakt. Zij had, naar haar zeggen, de storting evenwel niet gedaan omdat de bureauchef die ze moest controleren, afwezig was. Zij verklaart verder dat ze op 6 februari 1997 's avonds had gemerkt dat ze vergeten was de storting te doen, maar dat het dan ingevolge haar ongeval uit haar gedacht was gegaan en ze pas op 6 maart 1997 het geld in haar handtas opnieuw ontdekte. Zij kan ook niet verklaren hoe het komt dat er 5.000 frank ontbreekt in de kluis maar verklaart zich bereid het tekort bij te passen.

1.5. Tijdens het onderzoek vernemen de inspecteurs ook dat verzoekster tijdens haar ziekteverlof kranten ronddeelt voor de krantenzaak van haar echtgenoot. Zij wordt daarop op 5 maart 1997 op heterdaad betrapt.

1.6. Deze beide onderzoeken geven aanleiding tot een lijvig verslag van 12 maart 1997 aan de Gewestelijke Directeur. De inspecteurs besluiten :

a) dat verzoekster in totaal een bedrag van 33.446 frank aan de POST toebehorende gelden heeft achtergehouden,

wat des te erger is daar zij een vertrouwenspost bekleedde en

b) dat zij een bijberoep uitoefent zonder dat zij daarvoor een cumulatietoelating heeft bekomen en dat daarenboven concurrentie aandoet aan de POST, wat een overtreding uitmaakt van artikel 84 en volgende van het Administratief Statuut van de Postambtenaren.

1.7. Ondertussen is verzoekster vanaf 6 maart 1997 door de Gewestelijk Directeur bij voorzorg uit de dienst verwijderd. Zij wordt bij beslissing van 10 maart 1997 geschorst in het belang van de dienst met ingang van 7 maart 1997. Tevens wordt voorgesteld haar wedde te verminderen, en haar aanspraken op bevordering en verhoging van wedde te ontnemen.

Verzoekster tekent op 15 maart 1997 daartegen beroep aan bij de commissie van beroep.

1.8. Op 20 maart 1997 straft de Gewestelijke Directeur verzoekster met de afzetting omdat zij zich schuldig heeft gemaakt aan :

a) het achterhouden van gelden (33.446 frank) die afkomstig waren uit onbestelbare zendingen geopend door de dienst "Onbestelbare stukken" op de Gewestelijke Directie van de POST, waar zij als vertrouwenspersoon fungeerde;

b) het uitoefenen zonder cumulatietoelating van een bijberoep dat bestond uit het uitreiken van tijdschriften en dagbladen, welke concurrentiële praktijk zij ook tijdens haar ziekteverlof toepaste.

1.9. Verzoekster verdedigt zich uitvoerig in drie nota's van 20, 24 en 25 maart 1997. In de laatstgenoemde nota gaat zij punt voor punt in op het verslag van de inspecteurs van 12 maart 1997.

1.10. De Gewestelijke Directeur geeft in een nota van 1 april 1997 zijn commentaar op het verweer van verzoekster.

Daarbij steunt hij zich om verzoeksters beweringen te weerleggen waar nodig op een bijkomend onderzoek. Hij behoudt op 9 april 1997 zijn straf.

1.11. Op dezelfde dag tekent verzoekster beroep aan tegen de tuchtstraf bij de commissie van beroep. Op 11 juni 1997 geeft die commissie volgend advies : vier leden op zeven gaan akkoord met de opgelegde afzetting. Eén lid stelt de tuchtschorsing van dertig dagen voor, één lid de tuchtschorsing van negentig dagen en één lid de terugzetting in de graad van onderpostontvanger.

1.12. Bij beslissing van 1 juli 1997 van de adviseur "administratieve loopbaan" wordt verzoekster dan afgezet met ingang van die datum.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekster als middel aanvoert dat de bestreden beslissing niet formeel werd gemotiveerd omdat de bestreden beslissing enkel een stijlformule bevat, namelijk de enkele vermelding dat, gelet op de ernstige aard van de feiten, de afzetting de meest gepaste straf is;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop repliceert dat zowel de juridische als de feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen, in die beslissing worden vermeld zodat de motivering pertinent en draagkrachtig is;

2.1.3.1. Overwegende dat de formele motiveringsplicht de betrokkene moet toelaten de concrete redenen te achterhalen die het bestuur tot de beslissing hebben geleid; dat zulks in tuchtzaken betekent dat het de bestuurde mogelijk moet worden gemaakt te achterhalen welke feiten het bestuur in aanmerking heeft genomen, waarom die feiten een inbreuk op de tucht uitmaken en waarom zij de uiteindelijk opgelegde straf rechtvaardigen; dat het motiveringsvereiste wat dit laatste punt betreft stringenter moet worden opgevat wanneer het gaat om tuchtstraffen die, zoals de afzetting, sterk op de persoonlijke levenssituatie van de betrokken ambtenaar ingrijpen; dat te dezen de bestreden beslissing verwijst naar het voorstel van tuchtsanctie uitgaande van verzoeksters onmiddellijke chef waarin de ten laste gelegde feiten worden vermeld; dat voorts wordt verwezen naar het advies van de commissie van beroep, zonder dat de steller van de bestreden beslissing uitdrukkelijk de motieven van die commissie tot de zijne maakt; dat de bestreden beslissing er zich voorts toe beperkt te vermelden dat gelet op de ernstige aard van de feiten de afzetting de meest gepaste straf is;

2.1.3.2. Overwegende dat verzoekster uit de bestreden beslissing kon opmaken voor welke feiten zij tuchtrechtelijk werd vervolgd, terwijl zij er ook niet kon aan twijfelen dat die feiten wel degelijk een inbreuk op de tucht uitmaken; dat evenwel uit de bestreden beslissing niet afdoende blijkt waarom de tuchtoverheid de tuchtsanctie van afzetting oplegde en dit terwijl de feiten, alhoewel ze als ernstig kunnen worden bestempeld, geen dermate graad van ernst vertonen dat het meteen voor

ieder redelijk denkend mens duidelijk is dat ze enkel met de tuchtstraf van afzetting konden worden bestraft; dat de redengeving dat de tuchtstraf van afzetting werd opgelegd gelet op de ernstige aard van de feiten, een stijlformule is die zonder meer voor gelijk welke tuchtstraf van afzetting kan worden gebruikt nu die tuchtstraf noodzakelijkerwijze veronderstelt dat de in aanmerking genomen feiten een zekere graad van ernst vertonen; dat het middel ernstig is;

2.2.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat verzoekster aanvoert dat zij haar werk en inkomen verliest terwijl een ander werk vinden op haar leeftijd zeer moeilijk is en voorts dat zij door de buitenwereld en haar collega's als een fraudeur zal worden bestempeld en dit terwijl er geen bedrieglijk opzet in haren hoofde aanwezig was;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat een financieel verlies ten gevolge van het wegvallen van verzoeksters wedde gemakkelijk te berekenen is en bijgevolg niet moeilijk te herstellen is, en dat het morele nadeel door een eventueel vernietigingsarrest kan worden goedge maakt;

2.2.3. Overwegende dat een beslissing, zoals de afzetting, waardoor iemand haast van dag op dag zijn werk verliest terwijl de kansen op wedertewerkstelling gering of niet evident zijn, en die een grote morele en sociale druk op de betrokkene kan leggen, een ernstig nadeel veroorzaakt waaraan alleen een latere vernietiging niet bij machte is volledig te verhelpen; dat bijgevolg ook is voldaan aan de voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3. Overwegende dat is voldaan aan de beide voorwaarden, gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die moeten zijn vervuld wil een vordering tot schorsing gegrond worden verklaard,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 1 juli 1997 van de adviseur "administratieve loopbaan" waarbij Ginette VAN LOO wordt afgezet met ingang van die datum.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zes november 1900 zevenennegentig,
door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.